

Neviim (prophètes) - Jérémie

Chapter 3

- 3,1 לאמר הן ישלח איש את-אשתו וקלכה מאתו וקימה לאיש-אחר, תישב אליה עוד--הלוא סנוף תסנוף, הארץ בהיא; ואת, זנית רעים רבים--ושוב אלי, וגם-יהוה.
- 3,2 שאי-עיניך על-שפים וראי, איפה לא שגלת (שכבת)--על-דרכים ישבת להם, כערבי במדבר; ומחניפי ארץ, בזותיך וברעתך.
- 3,3 וימנעו רבבים, ומלקוש לוא היה; ומצח אשה זונה היה לך, מאגת הכלם.
- 3,4 הלוא מעתה, קראתי (קראת) לי אבי; אלוף גערי, אתה.
- 3,5 הינטר לעולם, אם-ישמר לגצח; הנה דברת ומעשי הרעות, ותוכל. {פ}
- 3,6 ויאמר יהוה אלי, בימי יאשיהו המלך, הראיתי, אשר עשתה משבה ישראל; הלכה היא על-כל-הר גבה, ואל-תחת כל-עץ רענן-ותני-שם.
- 3,7 ואמר, אחרי עשותה את-כל-אלה אלי תשוב--ולא-שבה; ותראה (ותרא) בגודה אחותה, יהודה.
- 3,8 וארא, כי על-כל-אדות אשר באפה משבה ישראל, שלחתיה, ואמן את-ספר בריתתיה אליה; ולא יראה בגדה יהודה, אחותה--ותלך, ותגן גם-היא.
- 3,9 וקיה מקל זנותה, ותסנוף את-הארץ; ותנאף את-האבן, ואת-העץ.
- 3,10 וגם-בכל-זאת, לא-שבה אלי בגודה אחותה יהודה--בכל-לבה: כי אם-בשקר, וגם-יהוה. {ס}
- 3,11 ויאמר יהוה אלי, צדקה בפשה משבה ישראל, מבגדה, יהודה.
- 3,12 הלך וקראת את-הדברים האלה צפונה, ואמרת שובה משבה ישראל וגם-יהוה--לוא-אפיל פני, בכם: כי-חסידי אני וגם-יהוה, לא אטור לעולם.
- 3,13 אך דעי עונך, כי ביהוה אלהיך פשעת; ותפזרי את-דרכיך לזרים, תחת כל-עץ רענן, וברקולי לא-שמעתם, וגם-יהוה.
- 3,14 שובו בנים שובבים וגם-יהוה, כי אנכי בעלתי בכם; ולקחתי אתכם אחד מעיר, ושנים ממשפחה, והבאתי אתכם, ציון.
- 3,15 ובתתי לכם רעים, כלבי; ורעו אתכם, דעה והשכיל.
- 3,16 וקיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה, וגם-יהוה--לא-יאמרו עוד ארון ברית-יהוה, ולא יעלה על-לב; ולא יזכרו-בו ולא יפקדו, ולא יעשה עוד.
- 3,17 בעת ההיא, יקראו לירושלם כסא יהוה, ונקוו אליה כל-הגוים לשם יהוה, לירושלם; ולא-ילכו עוד--אחרי, שררות לבם הרע. {ס}
- 3,18 בימים ההמה, ילכו בית-יהודה על-בית ישראל; ויבאו יחדו, מארץ צפון, על-הארץ, אשר הגחלתי את-אבותיכם.
- 3,19 ואנכי אמרתי, איך אשיתן בבנים, ואמן-לך ארץ חמדה, ונחלת צבי צבאות גוים; ואמר, אבי תקראו- (תקראי-) לי, ומאחרי, לא תשובו (תשובי).
- 3,20 אכן בגדה אשה, מרעה; כן בגדתם בי בית ישראל, וגם-יהוה.
- 3,21 קול על-שפיים גשמע, בכי תסנופי בני ישראל: כי העוו את-דרכם, שכחו את-יהוה אלהיהם.
- 3,22 שובו בנים שובבים, ארפה משובתיכם; הגנו אתנו לך, כי אתה יהוה אלהינו.
- 3,23 אכן לשקר מגבעות, המון הרים; אכן ביהוה אלהינו, תשועת ישראל.
- 3,24 והבשת, אכלה את-יגיע אבותינו--מגעורינו: את-צאנבם, ואת-בקרם, את-בניהם, ואת-בנותיהם.
- 3,25 נשכבה בבשתנו, ותכסנו כלמתנו--כי ליהוה אלהינו חטאנו אנוחנו ואבותינו, מגעורינו ועד-היום הזה; ולא שמענו, בקול יהוה אלהינו. {ס}